ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԶՅՐԻ ՏԱՐԻ — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 29 ՄԱՐՏ 1894 — ԹԻՒ 768

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՇԱՀՆԱԶԱՐ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ, ԼՍԿԻ ՊԱՆՔ ՕՍՄԱՆԻ
Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն
ետ չի դարձուիր

Bureaux du Journal HAÏRÉNIK
GALATA, ancien local de la BANQUE IMP. OTT.

10 ՓԱՐԱՅ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոլսոյ համար	300 Թիւ	75 դրշ.	Մէկթիւ
» »	150 »	40 »	»
Գաւառներու	300 »	100 »	»
»	150 »	50 »	»
»	75 »	25 »	»
Օտար երկիր	300 »	25 ֆրանք	
Ռուսիա	300 »	10 րուպլի	

Թղթատարի ծախքը խմբագրութեան վրայ
[Դրամի փոխարէն փոստայի փուլ կ'ընդունուի, 115 դրշ փուստայի փուլը 100 դրուշի տեղ]

غلطه ده عثمانیه بانق اسکی اداره سی عزه سینه حیره سی

10 ՓԱՐԱՅ

ՊՆԱԿԻ ՏԵՂ

Ոչխարն որ ալ անհատատին եւ լմնալ լայը, բայց եւ այնպէս ճշմարտութիւնն է որ միշտ ալ ամենայն ջանքով մը Գատզիւղցիները պիտի ճարպիկներն բարեվոխութիւնն մը ներմուծէին տաճարին մէջ գործադրուած քանի մը սովորութիւններ։ Բայց այդ փոփոխութիւնն ալ Թաղական խորհուրդին մտայ 7 հոգւոյ անդամ ընտրութեան ատենը։ Ասոնք պիտի ջանային որ Թաղականները ներկայացնեն իրենց պարտականութիւնները։

Ձենք գիտեր թէ իւզագնին գըբութիւնն ալ պիտի չպատնականի՞ թէ ոչ։ Ձենք կարծեր սակայն որ չպատնականութեանը վտանգները մի ձայնով՝ Նոր Կտակարանի մեջ մեծ նշանակութիւն ունեցող այս գիրքը կը հաստատեն, ան՝ հարկ չի կայ անոր քով ուրիշ գրութիւն մըն ալ դնել։

Այսր հետ մեկտեղ օգտակար է նաեւ ջնջել քահանաներու դանձանին ալ։ Տարին հազիւ թէ 25-30 ոսկի կը գոյանայ անկէ. այդ գումարն ալ աւանոյ անպատեհութեան կրնայ վճարուիլ թաղային պետուկէն։ Եւ այն ատեն իւրաքանչիւր կ'ապրատանայ առաջարին կոչումը։ «Տուն իմ աստն ազօթից կոչեցի»։

* * *

Այո՛, պէտք է որ հաստատակամ ներան համար եկեղեցին իւրաքանչիւր ազօթքն ատեն մը միայն ըլլայ։ Պըռնիներու չքնաղատեսիլները տեսակ մը չահու հանդիսասէրն կերպարանքը կ'ընծայէ եկեղեցին։ Պատարագի ամենէն խորհրդաւոր միջոցին իսկ ընդհանուր շարժում մը կայ, վեր վար կը պատրաստեն զինակները, գրամ կուտան գրամ կ'առնեն, լամպարախոսութիւն կը կատարուի, մարդերը կը ցրուին, եւ հոգիները որ վեր վեր պէտք է բարձրանան նոքա նոյնն ներքեւնով կը զբաղին։

Պնակի խնդիրը չատ անգամ մեծ ազդեցը մը կ'ըլլայ, մանաւանդ առնական օրերու մէջ, եկեղեցին երթալու կամ չերթալու կախում կ'ունենայ դրամանդ, չունիմ դրամ, ետքէն կուգամ։ Կատարեալ ազատութիւն մը կայ ներսը, ոչ ոք կը նայի ոչ ոքի, ոչ ոք կը հսկէ ոչ ոքի։ Ամէն մարդ իր ուզած տեղը կ'երթայ, ուր կ'ուզէ կը կենայ, ուր կ'ուզէ կը նստի։ Ասոնք ամենամեծ առաւելութիւնները չեն միայն, այլ եւ ամենամեծ պատճառները որ Հայ եկեղեցին ամէն ազգի եկեղեցիներէն աւելի ժողովուրդ կ'ունենայ։

ՊՐԱՒԻՆ-ՍԷԳԱՐ

ԲԱՐԻԶ, 3 ապրիլ

Եւ ոչ իսկ երիտասարդութեան ազդրերը կրցաւ յաղթել մահուան, որ խաղաղ մանգաղը ձեռքը, երկրիս վրայ մէկ անկիւնէն միւսը կը վազէ։

Եւ ոչ իսկ Պրաուն-Սէգար կրցաւ ճողոպրիլ մահէն, հակառակ իր անմահացուցիչ հեզասիրին, հակառակ իր ամենազօր սեզաբեիրին։

Եւ մենք, մահկանացուներս, դիտելով այս անհաւ մեծ դիւռնէին զազրելի որ պէտք չունէր ներարկութեան՝ անմահացած երկրիս վրայ, կը խորհինք մահուան անեզրի օրէնքներուն։

Ըսին թէ իր երեսը կինը քանի մը ամիս առաջ մեռած ըլլալով, մեծ մարդը չկրցաւ դիմանալ այսին ցաւին ու մեռաւ։ Նոյն իսկ պարզ մահուան մը մէջ, ձերունիի բնական մահուան մը մէջ կինը մոռնալու անպատշաճ վարմունքը ունեցողները չկրցան իրենք զիրենք զսպել խորը գրեալ ու պատմելու կնոջ մը համար մեռնող գիտունի մը աշխատասիրը։

Կը հաւատամ թէ կնոջ համար մեռնողներ կան, բայց երբ մարդ գիտութեան միայն ալրահար է, երբ մանուկ հասակէն անոր կը վարի, խաչին վարդը քրիստոնեային պէս, իր բոլոր երիտասարդութիւնը անոր պատճառութեան, անոր դիզեցկութեան կատարը ու իր ծեր օրերուն ճարը կը փնտռէ երիտասարդական ուխտը գտնելու՝ նորին աշխատելու համար, պէտք է ըսել, մեռաւ գիտունն մը արժանի մահուամբ, իր նպատակներուն, իր ջիղերուն մէջտեղ։

Քանի մը տարիէ ի վեր մէյն ամէն անգամ որ լրագիր կը կարդան, խնացան թէ Պրաուն-Սէգար անուն մարդ մը կար որ հրաշքներ կը գործէր, բայց գիտութիւնը զինքը չատոնց կը ճանչնար, իր կատաղ երիտասարդ, իր հանճարեղ եղած ժամանակը արդէն հնոյտած անոր մեծ տաղանդն ու հանճարն։ Ձգային դրութիւնը իր բնախօսական գաղտնիքները անոր հանձարին առջեւ պարզեց, ինչպէս ըրաւ իր ախտաբանական գաղտնիքներուն մասին Շարքոյի նկատմամբ։ Ամբողջ կեանք մը աւելի Պրաուն-Սէգար ուզենայ, ոչնահատներու, նախատակներու մէջ ապրեցաւ, ամէն օր նոր գիւտով մը պայծառացնելով ու բարձրացնելով բնախօսութիւնը, ամէն վայրկեան գրելով, — որովհետեւ գրելու անզիմադրելի ախտը ունէր. կը գրէր ամէն բանի վրայ, նամակի պատրաստութեան ատեն իսկ, բանի մը տողերը գրելու համար, որ ետքէն ամբողջ գրքեր կ'ընծայէին։ Ամէն գիտութեան մէջ ներկայացուցիչ մը ունէր, ամէն գիտութեան մէջ ներկայացուցիչ մը կը ճանչնար։ Ամէն գիտութեան մէջ ներկայացուցիչ մը կը սիրէր։ Ամէն գիտութեան մէջ ներկայացուցիչ մը կը յարգէր։

Շարքոյի ու Վիլքինի (բժշկութեան երկու խոշոր կիսատատեսներուն) հետ եռատեսութեան մէ կը կազմէ «Լրագրի մագդան ու անատոմներուն բնախօսութեան» անուն թերթին հիմնարկութեան առիթ։ 1869ին բժշկական համալսարանի ակրեժ կ'ընդունուի. 1878ին ատենին Գլոս Պերնարին տեղ կ'անցնի Սորպոնի մէջ, ուր կը կարդայ բնախօսութեան դասընթացքը։ 1885 ին Բարիզի բժշկական Ակադեմիան 20,000 ֆրանքի պարգեւը կուտայ իրեն. տարի մը յետոյ Էնպղիզին (գիտութեանց Ակադեմիան), ուրկից նոյն մանկութեան համար կաքերով դասընկերներ ու գիտական յաղթանակներ բերելու է միտեղ, Էնպղիզին իր ծոցը կը բանայ ընդունելու համար այս մեծ մարդը եւ լեցնելու համար Վիլքինի պարապ աթոռը։

Հա՛ երկրիս վրայ ապրող մարդ մը իր անմահացումը աչքովը կը տեսնէ. Էնպղիզին տաճարն է անմահներուն. Հոս հանդիսելու համար ան՛չ հարստութիւնը, ոչ ազնուականութիւնը կը բաւեն, ապաղանդ ու հանճար պէտք է, մին եւ միւսն, ու այն ատեն մարդկային ձեռքերով պզնեալ պատկերը կը դրուին սովորական մահիճանացանկի վեր եղող պլանէներուն։ Հակառակ Տօտէի «Անմահ»ին, երիտասարդութիւնը, Ֆրանսական երիտասարդութիւնը աչքերը հոն է պզնած, ուր փոքրերը իրենց պագաթնակէտին կը հասնին, եւ Զօլա օրըան ու ապրի յաւիտենական գոհութիւն որ ապրի յաւիտենական գոհութիւն։ Եթէ Մօպասանն պիտի ըլլայ անոր. եթէ Մօպասաններ, Տօտէներ իրենց անմահացումը մինչեւ հոդ չեն ուզեր հասցնել, Զօլաներ չպիտի պակսին Ֆրանսական երիտասարդութեան մէջ։

Սէգարի կեանքին ամենէն խոշոր պլանները միայն յիշեցի հոս, որովհետեւ ուրիշ շատ մը պատճառներ, տատիճաններ ունի որոնք ամենքն ալ տեղ կուտան Էնպղիզին քով։

Սխալ մը թէ ճշմարտութիւն մը եւ զուտ իր սէգարտինը. հրա՞շք մը թէ ցնորք մը. ծերերը յուսացնելու ու երիտասարդները խնդացնելու համար պարզ կատա՞կ մըն էր, թէ դիտութեան վրայ հիմնուած գիւտ մը։ Ինչ որ ալ ըլլայ չատ մը հիւանդներ առողջացան եւ չատեր մահէ մերձենալու ջիչ մը ապաքինած դալով խնդալ կ'ընեն, ահա եղելութիւնը։ Պրաուն-Սէգար ատոլին վարձերը իր վրայ ըրած է, եւ տարիներէ ի վեր գործէ (բրօֆէսէօրութիւն) քաշուած ծերունին օր մը յանկարծ բեմը երեցաւ երիտասարդի մը գնացքով, այնքան հետաքրքիր ունէր իր գիւտին վրայ, եւ Բաղէօս, միւս մեծ մարդը, «անոր խօսքերը ծանրութիւն ունին, կ'ըսէր, քանի որ կը խոստովանի թէ լաւ կը զգայ ինքզինքը, ուրեմն հետաքրքիր է»։

Ձեր ու ձեզնա երիտքը յաւակնոտ մը, գիտէր թէ սէգարտինին ալկոլ չունէր իրմէ եաքը ապահան մը ունենալու համար ալքաւորի վրայ, եւ այնքան ճիշդ ու պարզ էր որ օր մը որ ալկոլ գաղտնիքը մը յայտնած էր գոտեպնդութեան մը մէջ, գիտութեան մը գիտողութեանը վրայ ուրիշ գործ մը մէջ ամենուն առջեւ կը խոստովանի ալկոլը, կ'ըսէ թէ իրաւունք ունի միտը, եւ ահա այս մեծ գիտունին համար է որ կ'ըսեն չատրեաններ։ Իր նպատակը երբեք սակ չտեսիլ էի եղած, որովհետեւ ոչ միայն սէգարտինը ձրի բժիշկներուն կուտար այլ նոյն իսկ ազգանուններուն կը բաշխէր, եւ ասկի օրէն իր բոլոր մանրամասնութիւններով մեծագոյն յայտնիչ պատրաստութեան գաղտնիքը, վենդեա անգլին Բոխ միտչել վերջին վայրկեանը ծածուկ պահեց իր գիտուր։

Եթէ էյֆելեցաւ սէգարտինը, պատասխանատուն Պրաուն չէ. բանասէր տեղ գործածել սկսան, ամէն հիւանդութեան դէմ, ամէն ցաւի դէմ սէգարտինի ներարկութիւններ երթին, եւ անշուշտ երթիններուն Պրաուին ուսերուն վրայ ձգելին որ չունէը հասցուց պոռալով. «Ընդհանուր զօրացուցիչ (tonique général) մըն է միայն, միայն զօրացուցիչ մը չզային դրութեան, դինդվնային պէս։»

Վաղը թաղումն ալիտի կատարուի այս մեծ գիտունին, եւ ամբողջ Ֆրանսայի գիտութեան վարժարանք իրենց պատիները պիտի դրկեն անոր դագաղին, իր թշնամիներն ալ պիտի լռեն անոր թաց գերեզմանին առջեւ, եւ եթէ չուզեն հաւատալ սէգարտինին, պէտք է որ խոնարհին գիտունին առջեւ որ իր եւ տեսչին կը ձգէ «Ջլային դրութեան բնախօսութիւնը»։

Գ. ՔՕԼՕՂԵԱՆ

ՊԱՆՔՈՄՍԵՐԸ

Բրիտանական թանգարանին մէջ չինական պանքաման մը կայ չատ հին ու չատ հազուագիւտ, որ հրատարակ հանուած է Հանկ-Վօի իշխանութեան ատեն, որ սկսած է 1398ին։ Իր նախնական արժէքը 1 ոսկի կր։ Չինական կառավարութենէն վաւերացեալ պանքաման երկու հատ կան միայն, մին Բեղերպուրգի Ասեղեան Ընկերութեան քով եւ միւսն ալ այս պանքաման։ Հանկ-քօնկի նախկին կառավարիչ Սըր Ճոն Բար Հէնհսի գնեց զայն չինացի մուքսի պաշտօնեայէ մը ու նուիրեց բրիտանական թանգարանին։ Չինաստանի մէջ առաջին անգամ պանքաման երդուած թ. դարուն, երբ նկարչութեան արհեստը սկսաւ անծանօթ կր ենթադրի մէջ։ Այն առեններուն Չինաստանի մէջ երբ դրամատուն մը անհնարին, տնօրէնին տեսչութեան ներքեւ կը գտնուէր, եւ այնքան ճիշդ ու պաշտօնեայներուն գլուխը կը կտրէին. տասը հատ համար հինգ հարիւր տասնեակ ոսկի, եթէ մէկ տարի մէկ ժամանակամիջոցի մը մէջ տասնեակին չինական դրամատուն մը իր վճարումները չդադրեցուց։ Անգլիոյ մէջ 1821ին կր որ 1 ոսկինոց պանքաման վերացուին եւ տնօր տեղ դրին անգլիական ոսկին։

Պանքաման անանձ անհատական նպատակ մը ունին, որմէ դուրս է ոսկին. արդարեւ դանոնք դիւրաբար կարելի է ճանչնալ՝ եթէ անոնց վրայով խնդիր մը ծագի։ Քանի մը տարի առաջ այս բանը պատահեցաւ Անգլիոյ մէջ, եւ օր մը որ գողցուած պանքաման մը ներկայացաւ դրամատան, անոր ընտրիւ գործաւորներու ահագին բնակարանին մէջ գտնուեցաւ։ Այդ պանքաման գողցուած ըլլալը կանխաւ իմաց տրուած ըլլալով, երբ դրամատան ներկայացուցին զայն՝ տնօրէնը անմիջապէս նամակով իմաց տուաւ ոստիկանութեան պաշտօնակալին եւ այն ալ կեդրոնական վարչութեան, բայց պատահան չատաւ։ Քիչ ատեն ետքը իր պաշտօնին բերմամբ պարտաւորուելով Լանտոն երթալ, հարցուց ոստիկանութեան պաշտօնեային, որու դրած էր, թէ ի՞նչ կարծիք ունէր իր նամակին վրայ։ «Ի՞նչ նամակ» ըսաւ ոստիկանութեան պաշտօնեան։ Անմիջապէս քննութիւն մը բացուեցաւ եւ հասկցաւ որ նամակը գողցուած էր՝ կասկած չյարուցանելու համար։ Աստկով գողերու եւ ոստիկաններու մեծ ընկերութիւն մը գըտնուեցաւ։

Պանքաումները չատ մը հետաքրքրական պատմութենց մէջ մեծ դեր խաղացած են։ Ամսից վաթսուն տարի առաջ Լիվըրպուլի վաճառականի մը արիպակը Անգլիոյ դրամատան պանքաման մը առաւ եւ երբ ուշի ուշով կը դիտէր զայն ապահով ըլլալու համար որ կեղծ չէ, նշմարեց որ կարմիր հեղուկով մը գրուած ու կիսովին ուրուած տառեր կային մէկ անկիւնը։ Աչխատեցաւ եւ դժուարաւ կրցաւ կարդալ հետեւեալ տողերը. «Եթէ այս պանքաումը ճարլիս մատ ձան Տին որ Լօնտրի ձեռքն անցնի, Թող գիանայ որ եղբայրը Սենեկալի մէջ գերի է։» Գ. Տին այս բանն իմանալով՝ կառավարութեան օգնութիւնը խնդրեց եւ կառավարութիւնն ալ միջամտելով հասկցաւ որ եղբայրը տասնեւմէկ տարիէ ի վեր Սենեկալի մէջ գերի էր։ Փրիանք մը վճարելով յաջողեցան ազատել զայն, բայց խեղճը, որ ամէն տեսակ զրկանքներով հիւծեալ էր, շատ մեռաւ։

Հաշտարար Ժամկալ Լորտ Բօչբէն 1815ին ուրեմնատեղեաց թէ կեղծ լուր մը հասած էր, այն է Նաբոլէօնի մեռնիլը, եւ բանտարկութեան ու մեծ կատաղութիւն մը զատատարուեցաւ. միջոց մը սկսան չհաւատալ իրեն որ բանտին գաւիթը չրջապատի. եւ Ժամկալը, իր գահիճներուն գիմադրութեան յաղթելու համար պարտաւորեցաւ 1000 անգլիական ոսկինոց պանքաում մը տալ իրեն, որու կռնակը գրեց. «6 յուլիս 1815. Գաւ տը լա Բիճի Բաներ։ Վանդակատ խղճիկ։ Երկարատեւ բանտարգելութիւնս ստղծութիւնս խանգարեց, գիս հալածողները հարստութիւնս կամ կեանքս կ'ուզեն յափշտակել, եւ ալ ամէն բանի կը տակամ, որպէս զի չապահանեն գիս եւ կը յուսամ որ ոճրագործները պատրաստութեան առջեւ հանելու չատ ատեն պիտի ապրիմ.— Բօչբէն։» Ճատեր, մինչեւ իսկ ճշմարիտ բանատեղծներ կան, որոնք դրամատումներուն վրայ տանատրներ գրելու սովորութիւն ունին։

Դրամատուներէն ոմանք, երբ գէշ միճակի մէջ պանքաում մը ներկայացուի իրենց, անոր մէկ մասը միայն կը վճարեն, ոմանք ամբողջապէս կը վճարեն եւ ոմանք ալ ամենեւին բան մը չեն վճարեր։ Ամէն պարագայի մէջ խնդիրը անմիջապէս իմաց կը տրուի պրդարատութեան՝ պանքաումին մասնական կամ ամբողջական եղծման պատճառները տեղեկագրուելով։

Միակ ներկայացուցիչ Բարիզի Լէտ Էքլ. Հիւանդներու ա. վի-

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՕԳՆՈՒԹՅԱՄԲ

Ա Ր Ա Ր Ա Տ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ, ԼԵԶՎԻ ԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏԻ

(33) ՀԱՏՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԱԾ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ, ԼԵԶՎԻ ԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏԻ

ԵՐԵՎԱՆ

ԱՐՇԱԿ ԲԱԲԱՅԱՆ

ՀՈՎՎՈՒՆԻ

ՊԱՏՄՎԱԾՔ

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԿՅԱՆՔԻՑ

Ա.

—Ո՞ւր ես գնում, ախպեր...

—Ես չե՞մ իմանում, թե ո՞ւր եմ գնում։ Ինչպես որ ես էլ չգիտեմ, թե ինչու եմ ես ապրում, ինչու եմ ես ուտում, ինչու եմ ես խմում, ինչու եմ ես քնում, ինչու եմ ես ծնվել, ինչու եմ ես մեռնելու։ Ես ինձ համար ոչ մի նպատակ չունեմ, ոչ մի ցանկություն, ոչ մի կիրք, ոչ մի սեր, ոչ մի ատելություն։ Ես ոչ ոքի չեմ ատում, ոչ ոքի չեմ սիրում, ոչ ոքի չեմ նախանձում, ոչ ոքի չեմ արհամարհում։ Ես ոչ մի բանի չեմ ձգտում, ոչ մի բանից չեմ վախենում, ոչ մի բանի չեմ հավատում։ Ես ոչ մի բանի չեմ հավատում, ոչ մի բանի չեմ հավատում, ոչ մի բանի չեմ հավատում։

—Ուրեմն դու ոչ մի բանի չես հավատում, ոչ մի բանի չես հավատում, ոչ մի բանի չես հավատում, ասում է Հովվունին, ու ինքն էլ ոչ մի բանի չի հավատում։ Ես էլ ոչ մի բանի չեմ հավատում, ոչ մի բանի չեմ հավատ

Ստացած ենք հետևյալ նամակը.

Պարոն խմբագիր,

Ձեր թերթի 1894 թվականի 92-րդ համարում տպագրված է Ռուսաստանի Հայոց Ազգային Ընդհանուր Ժողովի ընտրությունների մասին մի հաղորդում, որի մեջ ասված է, թե Ռուսաստանի Հայոց Ազգային Ընդհանուր Ժողովի անդամ ընտրվեցին Ներսես Վարդապետ Աշտարակեցին, Գաբրիել Վարդապետ Սեբաստացին, Գրիգոր Վարդապետ Ամասիացին, Գրիգոր Վարդապետ Ալեքսանդրապոլցին, Գրիգոր Վարդապետ Ղարաքիլիսացին, Գրիգոր Վարդապետ Ղազարյանը, Գրիգոր Վարդապետ Ղրիմյանը, Գրիգոր Վարդապետ Ղրղլարցին, Գրիգոր Վարդապետ Ղրղլարցին, Գրիգոր Վարդապետ Ղրղլարցին

Ե. ՏԻՐՈՒՆՈՐ

Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ

ՄԱՆՈՒԱԿԱՆ ՀԱՒԱՔՈՒՄՆԱՐԱՆ

ԼԱՒՈՒԹԵԱՆՔՆԵՐՈՎ ՆՈՐԱՁԵՒ ՏԵՍԱԿ ԳԵՂԵՑԻԿ ԵՒ ՇՔԱՂԵՑՈՒՑԻՉ

Մեր գործարանը (յատկապէս մեզ համար շինուած) ի վիճակի է ամէն տեսակ գործեր կատարելու ամենայն կատարելութեամբ եւ ամենայն արագութեամբ։ Գործարանիս մէջ կան ամենայն տեսակ ձեռագործ եւ մեքենայ գործիքներ, որոնք ամենայն ճշդութեամբ կը շինուին։ Գործարանիս մէջ կան նաեւ ամենայն տեսակ ձեռագործ եւ մեքենայ գործիքներ, որոնք ամենայն ճշդութեամբ կը շինուին։ Գործարանիս մէջ կան նաեւ ամենայն տեսակ ձեռագործ եւ մեքենայ գործիքներ, որոնք ամենայն ճշդութեամբ կը շինուին։

Մեր գործարանը կը գտնուի Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ

Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ

Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ

THE PATRIOTIC

«ՊԱՏՐԻՈՏԻԿ» ՊԱՏԿԱՌԱՒՈՐ ԲԱ ՏԱՐԵԿԱՆ

ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԱԾ Է 1824Ի

Գործադիր կապիտալ 1,300,000 ադրբ. ոսկի

Տարեկան իր ապահովագրութեանց գումարը հասած է 200,000

Կատարում է ամէն տեսակ ապահովագրութիւններ՝ կեանքի եւ ամէն տեսակ գոյքերու վրայ։

Գործակատար ԵՐԿՐԱՑԻ ՊԱՐԿԵՆԵՑ

Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ, Մատենադարանի դիմաց

Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ, Մատենադարանի դիմաց

ՎԱՃԱՌՔ ԿԱՄ ՓՈԽԱՌՈՒ

Ք. Գ.-Ն, Գ-ՀԱՏԵ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏԱՆ Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ ԿՈՂՄԷ, Մատենադարանի դիմաց